

Ma 6. njezlu po swetej tschojosczi.

Kněžo, našch Bog! daj, aby my husnali, až ta kasn swěta, pšchawa a dobra jo, aby tebe sa tu samu pšchawe, a wošebnie tež s tym se žekowali, až ju k tomu naložymy, k zomuž ty nam ju daš by, aby s teje sameje našche grěchy a twojo klědhe nad tymi samymi husnali, psches tu samu ku Kristu a k jadnem swětem žyweću wežone hordowali, Jesu Krista dla. Amen!

Ƨa kasn jo swěta, a ta pschikasn jo swěta, pšchawa a dobra! Ƨaš, l. p! groni š. Pawol (Rom. 7, 12) wot teje Božeje kasni. Ƨa kasn paš jo tschojaka, ta zerkwina, ta swětna a ta rošhuzeza kasn. Ƨa zerkwina kasn žescho na tu sjawnu Božu službu, kotaruž te žišchi Ƨsrael Bogu žnišch dejachu, a wošebnie we hoprowańu hobstojascho. Dokulaž paš te same hopry na Jesuša žechu: ga jo tež ta sama kasn psches ten jaden dopolńony hopor našchogo welikego huschego merschnika Jesuša dokonžowana. — Ƨa swětna kasn hopschime te Bože pschikasni, sa kotarymiž te žišchi Ƨsrael we tom lanže Kanaan we wenkownem se žaržasch dejachu; ale tež ta kasn ma šwoj konž, dokulaž woni wězej spod jadnym kněstwom nęstoje; ale po wschom swěsche rošdroscžone su. Ƨa rošhuzeza kasn paš jo ta huzba wot Božeje wole, zož schyłne žloweki žnišch abo wostawischo deje. Ƨa sama kasn jo kuždem žlowekoju wot Boga juž do hutšchobny pišana, a togodla grońe jej teke: ta pschistwočona abo naturška kasn; pscheto wono jo kuždemu juž wot pschirožby snate, až won Boga žescžischo a